Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

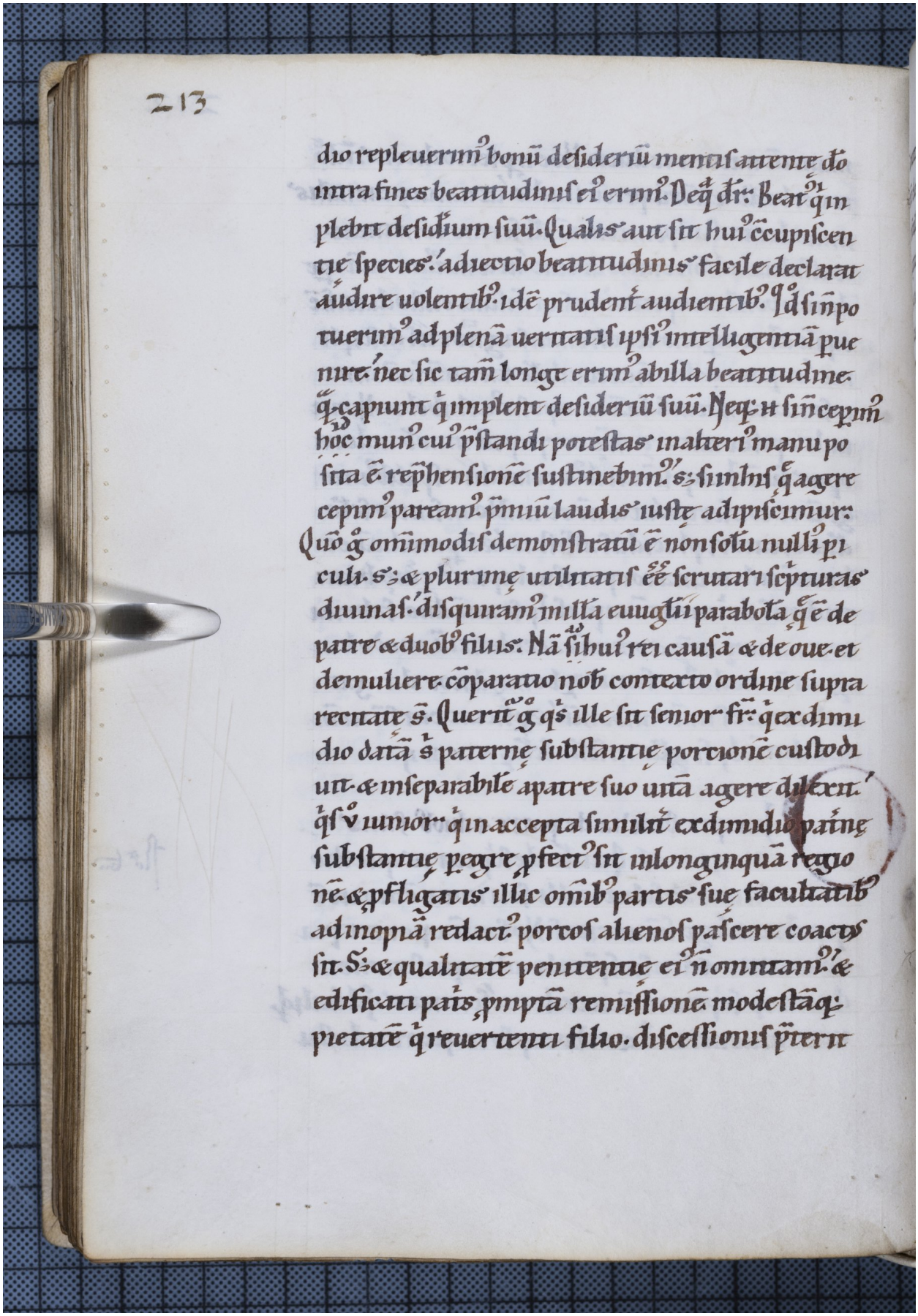

dio repleuerim⁹ bonũ desiderũ mentis attente do
intra fines beatitudinis ei erim⁹. Deq dr: Bear⁹ qui
plebit desiderium suũ. Qualis aut sit hui⁹ cupiscen
tie species. adiectio beatitudinis facile declarat
audire uolentib⁹. idẽ prudent audientib⁹. Qd si ñ po
tuerim⁹ ad plenã ueritatis ipsi⁹ intelligentiã pue
nire. nec sic tam̃ longe erim⁹ a illa beatitudine.
q capiunt q implent desiderũ suũ. Neq; ꝗ si ñ cepim⁹
hoc mun⁹ cui⁹ pstandi potestas in alteri⁹ manu po
sita ẽ reprehensionẽ sustinebim⁹. s; si inhis q agere
cepim⁹ paream⁹ pmiũ laudis iuste adipiscimur:
Quo g omimodis demonstratũ ẽ non solũ nulli pi
culi. s; & plurime utilitatis ee scrutari scpturas
diuinas. disquiram⁹ illa euuglii parabola q ẽ de
patre & duob⁹ filiis. Nã sibi⁹ rei causã & de oue et
de muliere cõparatio nob⁹ contexto ordine supra
rectate s̃. Querit g qs ille sit senior fr: q ex dimi
dio datã s paternę substantię porcionẽ custodi
ut. & inseparabile a patre suo uitã agere dilexit.
qs v iunior. q in accepta similit ex dimidio patinę
substantię peegre pfect⁹ sit in longinquã regio
nẽ. & pfligatis illic omib⁹ partis sue facultatib⁹
ad inopiã redact⁹ porcos alienos pascere coactus
sit. s; & qualitate penitentię ei ñ omittam⁹. &
edificati patis pmptã remissionẽ modestãq;
pietatẽ q reuertenti filio. discessionis pterit